

Kazimierz Pospiszyl
Aleksandra Szymanowska
Michał Stańczuk

Słowo o Śp. Pani prof. Krystynie Ostrowskiej

W dniu 27 marca 2023 r. odeszła od nas Pani profesor Krystyna Ostrowska, zasłużona psycholog i niestrudzona realizatorka wielu pasji swego pracowitego życia, ceniona autorka wielu prac naukowych, kilkunastu książek i kilkudziesięciu artykułów naukowych, kochana przez studentów nauczycielka akademicka Uniwersytetu Warszawskiego, Uniwersytetu Stefana Wyszyńskiego i kilku innych warszawskich szkół wyższych, dyrektorka Centrum Metodycznego Pomocy Psychologicznej i Pedagogicznej w latach 1994-2000, długoletnia prezeska Patronatu, członkini licznych instytucji rządowych i pozarządowych, laureatka wielu odznaczeń i nagród.

Krystyna Ostrowska urodziła się 17 października 1940 r. w Warszawie. Jako córka powstańca warszawskiego, Walentego Ostrowskiego (zamordowanego w Buchenwaldzie), z przekonaniem i zaangażowaniem podtrzymywała tradycje rodzinne, aktywnie uczestnicząc w życiu lokalnej społeczności, działając w licznych organizacjach państwowych (np. w Radzie Naukowej Centralnego Zarządu Zakładów Penitencjarnych), jak i pozarządowych.

Szczególnie wielkie zasługi dla współczesnej polskiej kultury społecznej przyniosła prof. Krystyna Ostrowska w czasie sprawowania niezwykle odpowiedzialnej funkcji dyrektorki Centrum Metodycznego Pomocy Psychologicznej i Pedagogicznej. Swoją pasją i determinacją doprowadziła do zasypania przepaści, jaka dzieliła powstałe jeszcze w czasach PRL-u poradnie psychologiczne oraz podobne instytucje działające w krajach o utrwalonej demokracji. Przyczyniła się tym do wyższej skuteczności oddziaływań pomocy psychologicznej. Sprawa pomocy potrzebującym była dla Niej zawsze priorytetem i czyniła to z powodzeniem.

Profesor Krystyna Ostrowska zainicjowała też szereg nowatorskich programów badawczych nad nękającym polskie społeczeństwo przejawami patologii życia codziennego, zorganizowała zarówno na szczeblu centralnym, jak i w oddziałach wojewódzkich niezbędne dla podniesienia

skuteczności pomocy psychologicznej szkolenia w zakresie najbardziej skutecznych i najlepiej sprawdzonych metod terapii i różnych form wsparcia i podtrzymywania psychicznego, spowodowała także wydanie szeregu podręczników i materiałów informacyjnych dotyczących strategii stosowania różnych sposobów oddziaływania psychokorekcyjnego. Zdecydowana większość tych działań do chwili obecnej nie straciła aktualności.

Pisząc o zmarłych profesorach, najczęściej podaje się tytuły wydanych przez nich książek i ważnych artykułów, zrealizowanych programach badawczych, pełnionych funkcjach w różnych stowarzyszeniach, czy stanowiskach, jakie zajmowali, ale o wartości człowieka decyduje nie tylko jego dorobek naukowy, lecz głównie to, jakimi byli ludźmi.

O profesor Krystynie Ostrowskiej można było powiedzieć, że nie tylko miała bogaty dorobek naukowy, lecz przede wszystkim była człowiekiem prawym, życzliwym, poszukującym dobra w każdym człowieku. Zawsze znajdowała czas dla każdego, kto szukał u niej rady czy pomocy, niezależnie od tego, czy był to student, doktorant, współpracownik czy więzień odbywający karę pozbawienia wolności. Nigdy nikogo nie potępiała, starając się go zrozumieć.

Była bardzo obowiązkowa i odpowiedzialna. Będąc już w szpitalu kończyła artykuł, który zobowiązała się napisać, mimo że choroba postępowała i bardzo cierpiała.

Nigdy nie zabiegała o zaszczyty czy dobra materialne. Tym co posiadała dzieliła się nie tylko z najbliższą rodziną, lecz także z osobami obcymi potrzebującymi wsparcia.

Pani Profesor pozostanie w naszej pamięci jako wspaniała, szlachetny człowiek.